

Arrest

nr. 160 458 van 20 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 oktober 2015.

Gelet op de beschikking van 26 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 4 december 2015 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 8 januari 2016 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige achtste asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige zeven asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees jegens de Taliban die hem van spionage zouden beschuldigen en verantwoordelijk zouden achten voor de arrestatie van de imam van zijn dorp.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 93 848 van 18 december 2012 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van zijn huidige achtste asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: drie dreigbrieven van de Taliban aan hem gericht, een dreigbrief van de Taliban aan zijn broer gericht, medische attesten waaruit blijkt dat zijn vader behandeld werd voor hartproblemen, twee verslagen van klachten die zijn vader indiende naar aanleiding van de bedreigingen door de Taliban, een foto waarop hij te zien is tijdens een manifestatie van asielzoekers in België, en een enveloppe.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 93 848 van 18 december 2012 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

6. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt onder andere dat wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het asielerzoek niet in overweging neemt hij op een met redenen omklede wijze oordeelt dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat er actueel voor burgers in de provincie Kabul, vanwaar verzoeker afkomstig is, geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier (EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation, januari 2015) blijkt dat er in Kabul geen "open combat" wordt gevoerd en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Daar echter de verslagperiode voor dit rapport de periode van september tot november 2014 bestrijkt en aldus geen beschrijving bevat van de huidige stand van het conflict in Afghanistan, is het voor de Raad onmogelijk om zich op basis van voormelde rapport, de algemeen gekende onrustige situatie in Afghanistan mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in Kabul.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 3 november 2015 een aanvullende nota en een actuele COI "Afghanistan. Veiligheidssituatie Kabul provincie.", d.d. 28 oktober 2015 heeft ingediend. Verzoekende partij bevestigt dat zij de aanvullende nota met actuele informatie heeft ontvangen.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met drie persberichten over de veiligheidssituatie in Paghman.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 oktober 2015, voert verzoekende partij aan dat zij ter ondersteuning van haar vrees voor vervolging nog bijkomende documenten aan de COI wil toevoegen waaruit duidelijk blijkt dat in haar provincie/district de veiligheid onstabiel is en er sinds de COI nog meer aanslagen hebben plaatsgevonden waarvan tevens burgers het slachtoffer werden, zoals blijkt uit het stuk nr. 2. Verzoekende partij vervolgt dat uit stuk nr.3 dan weer blijkt dat IS wel degelijk aanwezig is in Afghanistan en meer bepaald in Paghman aangezien het artikel vermeldt dat vier leden van Daesh in Paghman werden aangehouden. Verzoekende partij benadrukt dat de COI en deze stukken er duidelijk op wijzen dat de provincie Kabul niet veilig is en dat bij het beoordelen van de subsidiaire bescherming de vraag moet gesteld worden of de asielerzoeker kan terugkeren zonder het risico te lopen slachtoffer te worden van een aanval, zelfs als deze gericht is op een ander doel. Verzoekende partij is van oordeel dat de actuele situatie een nieuw element is en dat derhalve haar aanvraag in overweging diende genomen te worden.

Verwerende partij repliceert dat zij naar de aanvullende nota en de actuele informatie in de COI verwijst en stelt dat de drie artikels die verzoekende partij indient niet getuigen van een gewijzigde toestand in haar district van herkomst en evenmin aantoonen dat er sprake is van veralgemeend geweld.

4.2. Uit de door de commissaris-generaal als bijlage aan zijn aanvullende nota d.d. 3 november 2015 gevoegde informatie (COI Focus "Afghanistan - Veiligheidssituatie Kabul provincie" d.d. 28 oktober 2015) blijkt dat er uit de provincie Kabul nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten. Het grootste aandeel van het geweld en de kern van het gewapend conflict in Afghanistan situeert zich immers in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land. De provincie Kabul behoort evenwel tot het centrum van Afghanistan. Het conflictgerelateerde geweld dat in de provincie Kabul plaatsvindt, concentreert zich blijkens de informatie hoofdzakelijk in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. In verzoekende partij haar regio van herkomst, het district Paghman, is de veiligheidssituatie de laatste jaren verbeterd dankzij een nauwere samenwerking tussen de plaatselijke gemeenschap en de ANP (Afghanistan National Police). Het geweld in de provincie Kabul is, zo blijkt uit

voormelde informatie, vooral doelgericht van aard en neemt voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en aanslagen op de aanwezige veiligheidsdiensten, overheidsfunctionarissen en politici. Het aantal burgerslachtoffers is er erg laag. Voor burgers in de provincie Kabul bestaat er, zo blijkt uit de informatie van en zo luidt ook de analyse van het Commissariaat-generaal, actueel aldus geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of van hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoekende partij bij haar ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde internetartikelen doen geen afbreuk aan de informatie van de commissaris-generaal bij diens aanvullende nota gevoegd, doch sluiten aan bij de vaststelling in voornoemde COI Focus dat het geweld in de provincie Kabul hoofdzakelijk doelgericht van aard is en voornamelijk de vorm aanneemt van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en aanslagen op de aanwezige veiligheidsdiensten, overheidsfunctionarissen en politici. Ofschoon verzoekende partij haar provincie van herkomst Kabul en regio/district van herkomst Paghman soms te lijden hebben onder geweld en aanslagen waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen, blijkt uit de door verzoekende partij aangebrachte informatie, net als uit die door de commissaris-generaal aangebracht, niet, en verzoekende partij brengt voor het overige geen concrete en objectieve gegevens aan waaruit zou blijken dat burgers aldaar actueel een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij haar betoog ter terechtzitting en de door haar aangebrachte artikelen werpen geen ander licht op en doen geen afbreuk aan de informatie en analyse van de commissaris-generaal omtrent de veiligheidssituatie in de provincie Kabul.

Uit een van de door verzoekende partij bij haar aanvullende nota gevoegde artikels blijkt dat recent de veiligheidsdiensten in het district Paghman 4 aanhangers van IS hebben gearresteerd, doch uit het internetartikel blijkt geenszins en verzoekende partij brengt voorts geen informatie aan waaruit zou blijken dat er heden sprake is van een opmars van IS in de provincie Kabul, laat staan dat zij er een ernstige bedreiging vormt.

5. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS